

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2025/415,

annettu 13 päivänä joulukuuta 2024,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 täydentämisestä omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden omien varojen vaatimuksen mukauttamista ja stressitestiohjelmien vähimmäisominaisuuksia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta 31 päivänä toukokuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114⁽¹⁾ ja erityisesti sen 35 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan myös merkittäviä sähkörahatokeneja liikkeeseen laskeviin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja, jos toimivaltainen viranomainen sitä vaatii mainitun asetuksen 58 artiklan 2 kohdan nojalla, muita kuin merkittäviä sähkörahatokeneja liikkeeseen laskeviin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin.
- (2) Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat olosuhteita, jotka edellyttävät omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoilta suurempia omia varoja, niiden olisi otettava huomioon vaikutus, joka tokenien kaatumisella voisi olla rahoitusvakauteen, ottaen huomioon, että laajamittaiset lunastukset ja reserviomaisuuden rahoitusvaikeuksien tai talletusten nostojen vuoksi käynnistytvä erittäin alennettuun hintaan tapahtuva myynti voi aiheuttaa merkittäviä markkinahäiriöitä, mahdollisia kielteisiä vaikutuksia rahoitukseen ja järjestelmäriskejä koko rahoitusjärjestelmässä.
- (3) Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien sekä niiden liikkeeseenlaskijoiden uutuuden vuoksi niitä koskevaa yleistä riskinarviointikehystä ei ole olemassa. Sen vuoksi kun toimivaltaiset viranomaiset päättävät, onko omien varojen vaatimuksen korottaminen perusteltua, niiden olisi arvioitava kukin liikkeeseenlaskija tapauskohtaisesti tarkastellen laajasti kaikkia asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 3 kohdassa säädettyjä asiaankuuluvia riskiperusteita. Omien varojen vaatimusten korottamista olisi edellytettävä liikkeeseenlaskijakohtaisten olosuhteiden perusteella. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoilla, joihin sovelletaan tällaisia omien varojen vaatimuksia, olisi aina oltava liikkeeseenlaskijaan kohdistuviin riskeihin nähden riittävä pääomapohja. Edellä mainitussa laajassa arvioinnissa olisi käytettävä kaikkia saatavilla olevia merkityksellisiä aiempia ja ajantasaisia tietoja. Yleisesti ottaen omien varojen vaatimusten korottamista olisi vaadittava vain silloin, kun on olemassa korkeampi riski, jota ei ole jo katettu, ja asianomaisen liikkeeseenlaskijan toimenpiteet eivät ole riittävän tehokkaita riskien alentamiseen.
- (4) Jos toimivaltainen viranomainen vaatii tokenien liikkeeseenlaskijalta omien varojen vaatimusten korottamista, korotuksen noudattamiselle olisi asetettava mahdollisimman lyhyt määräaika, koska asianmukaista ja toimivaa riskienhallintaa soveltavalla liikkeeseenlaskijalla olisi aina oltava riittävä pääomapohja niihin riskeihin nähden, joita liikkeeseenlaskijaan kohdistuu.
- (5) Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tietyn omaisuusreferenssitokenin tai sähkörahatokenin riskit, volatiliiteetti mukaan lukien, voivat johtaa asianomaisen liikkeeseenlaskijan taloudellisen tilanteen merkittävään heikkenemiseen tai vaikuttaa sen rahoitusvakauteen, toimivaltaisen viranomaisen olisi asetettava asianomaisen liikkeeseenlaskijan omien varojen lisäämiselle lyhyempi määräaika.

⁽¹⁾ EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) Jotta varmistetaan, että omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijat tekevät järkeviä riskinhallintapäätöksiä, liikkeeseenlaskijoiden ja niiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi ymmärrettävä taloudelliset ja operatiiviset riskit, joita omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien lisääntynyt käyttö aiheuttaa. Lisäksi niiden olisi tarkasteltava yhteyksiä tokenien liikkeeseenlaskijoiden ekosysteemiin laajemmin ja hallussa olevasta omaisuusreservistä johtuvia luontaisia kytköksiä perinteiseen rahoitusalaan. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuus- ja likviditeettiriskin stressitestausta.
- (7) Niin kutsutun sijoittajapaon, millä tarkoitetaan tilannetta, jossa tokenin lunastuspyyntöjen määrässä tapahtuu äkillinen piikki, jonka seurauksena tokenien vakuutena olevaa reserviomaisuutta myydään kiireellisesti, riskin vaikutus olisi analysoitava likviditeettistressitestauksen avulla. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää määritellä maksuvalmiuteen liittyvän stressitestauksen vähimmäisominaisuudet, kuten hallintoon, datainfrastruktuuriin, riskiluokitukseen ja tiheyteen liittyvät ominaisuudet.
- (8) Jotta varmistetaan, että stressitestin tulokset pysyvät merkityksellisinä, vakavaraisuutta koskeva stressitesti olisi tehtävä neljännesvuosittain merkittävien omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoille ja puolivuositin muiden kuin merkittävien omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoille. Maksuvalmiuteen liittyvä stressitesti olisi tehtävä kuukausittain.
- (9) Stressitestauksessa olisi otettava huomioon vakavat mutta uskottavat rahoitusmarkkinoiden stressiskenaariot ja muut kuin rahoitusmarkkinoiden stressiskenaariot, kuten likviditeetti-, luotto-, korkotas- ja valuuttakurssishokit, lunastusriski sekä operatiiviset ja kolmansien osapuolten häiriöt. Testauksella olisi myös varmistettava, että käytössä on sisäiset hallintojärjestelyt ja asiaankuuluvat datainfrastruktuurit, joiden avulla omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijat sekä toimivaltaiset viranomaiset voivat hahmottaa riskien ominaisuudet, kvantifioida riskit ja kerätä näyttöä siitä, että mainitut liikkeeseenlaskijat jaottelevat ja lieventävät riskejä tuloksellisesti ja jatkuvasti.
- (10) Ohjaavana periaatteena on, että stressitestiohjelmissa olisi noudatettava samanlaisia sääntöjä ja lähestymistapaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ mukaisessa luottolaitosten stressitestauksessa. Koska omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden, jotka eivät ole luottolaitoksia, tarjoamiin kryptovaratoimintoihin liittyvät riskit ovat erilaisia kuin luottolaitosten riskit, on kuitenkin tarpeen ryhmitellä kryptovaratoiminnot eri riskiluokkiin stressitestausta varten. Lisäksi kryptovaratoimintojen ja -riskien ryhmittelyllä olisi varmistettava, että asianomaisten tokenien liikkeeseenlaskijat ja toimivaltaiset viranomaiset pystyvät yksilöimään kaikki toiminnot, prosessit ja toimijat sekä niihin liittyvät ongelmat ja riskit, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät. Tämän pitäisi helpottaa asianomaisen liikkeeseenlaskijan eri toiminnoissa käytettävien erityisten riskiskenaarioiden suunnittelua ja kohdentamista. Skenaariot olisi määriteltävä tarkasti, jotta voidaan mitata niiden mahdolliset vaikutukset, mahdollisten tappioiden laajuus ja yksilöityjen riskiskenaarioiden uskottavuus. Sen vuoksi asianomaisen liikkeeseenlaskijan olisi yksittäisiä riskejä määrittäessään täsmennettävä stressiskenaarion määräaika, jonka olisi oltava kolme vuotta vakavaraisuuden stressitestin osalta ja enintään yksi vuosi likviditeettistressitestin osalta.
- (11) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'EPV', komissiolle toimittamiin teknisten säätelystandardien luonnoksiin.
- (12) EPV on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia niistä teknisten säätelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽³⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoihin:

- a) omaisuusreferenssitokenien liikkeeseenlaskijat;
- b) merkittäviä sähkörahatokeneita liikkeeseen laskevat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset;
- c) muita kuin merkittäviä sähkörahatokeneja liikkeeseen laskevat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, jos toimivaltainen viranomainen sitä vaatii asetuksen (EU) 2023/1114 58 artiklan 2 kohdan nojalla.

2 artikla

Menettely

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', on toimitettava omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijalle luonnos päätöksestään vaatia omien varojen lisäämistä asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 3 kohdan nojalla, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon asianomaisen liikkeeseenlaskijan esittämät näkemykset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa luonnoksessa on esitettävä

- a) määrä, jolla omia varoja on lisättävä, ja prosenttiosuus, jonka verran varojen on oltava suuremmat kuin asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamisesta johtuva omaisuusreservin määrä;
- b) perustelut korkeammalle riskiasteelle;
- c) voiko korkeampi riski vaikuttaa olennaisesti liikkeeseenlaskijan taloudelliseen tilanteeseen tai laajemman rahoitusjärjestelmän rahoitusvakauteen;
- d) aiheutuuko korkeampi riski asianomaisen liikkeeseenlaskijan hallintotavasta tai liiketoimintamallista riippumattomista syistä;
- e) määräaika, jonka kuluessa asianomaisen liikkeeseenlaskijan on lisättävä omia varojaan 3 artiklan mukaisesti.

3. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan on esitettävä näkemyksensä 2 kohdassa tarkoitetuista seikoista 25 työpäivän kuluessa luonnoksen vastaanottamisesta.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijalle lopullisesta päätöksestään, joka sisältää 2 kohdassa luetellut tiedot.

5. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 25 työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen vastaanottamisesta yksityiskohtainen suunnitelma siitä, miten sen omia varoja lisätään toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa. Suunnitelman on sisällettävä

- a) aikasidonnaiset vaiheet, erityiset toimenpiteet ja menettelyt lisäyksen toteuttamiseksi asetetussa määräajassa;
- b) vahvistus siitä, että omien varojen erät ja instrumentit, joita aiotaan käyttää korotetun vaatimuksen täyttämiseen, täyttävät kaikki asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

6. Jos 3 artiklassa tarkoitettu omien varojen lisäämiselle asetettu määräaika on pidempi kuin kolme kuukautta, omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille suunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä kuukausittain.

7. Omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi, jos jotakin vaihetta tai menettelyä ei voida toteuttaa 3 artiklan vaatimusten mukaisessa aikataulussa.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava tiiviisti suunnitelman täytäntöönpanoa.
9. Jos on perustettu asetuksen (EU) 2023/1114 119 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kollegio, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle kaikista 2–8 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, mukaan lukien luonnos ja lopullinen päätös, suunnitelma ja mahdolliset niihin tehtävät päivitykset.

3 artikla

Määräaika

1. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijalle määräaika, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun lopullisen päätöksen tiedoksiantamisesta ja jonka kuluessa näiden on mukauduttava toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 3 kohdan mukaisen arvioinnin perusteella asettamiin korkeampiin omien varojen vaatimuksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Kun toimivaltainen viranomainen asettaa määräajan, jonka kuluessa omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan on mukauduttava korkeampiin omien varojen vaatimuksiin, sen on otettava huomioon mahdollinen suurempi riski, jolla voi olla olennainen vaikutus laajemman rahoitusjärjestelmän tai liikkeeseenlaskijan rahoitusvakauteen, sekä mahdolliset puutteet asianomaisen liikkeeseenlaskijan hallinnossa tai liiketoimintamallissa.

4 artikla

Arviointiperusteet

Kun toimivaltainen viranomainen antaa asetuksen (EU) 2023/1114 35 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen, sen on otettava huomioon seuraavat riskinarviointiperusteet:

- a) rikkooko omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskija todennäköisesti asetuksen (EU) 2023/1114 34 artiklan 1, 8 ja 10 kohdassa ja 36–39 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden aikana, arvioimalla, soveltaako omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskija asetuksen (EU) 2023/1114 34 ja 36–39 artiklassa säädettyjä vaatimuksia puutteellisesti tai heikosti;
- b) varmistetaanko lunastaminen nimellisarvoon ja markkina-arvoon tavanomaisissa vai stressikausien markkinaolosuhteissa;
- c) onko olemassa kohonnut riski reserviomaisuuden arvon tai omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan taloudellisen tilanteen merkittävästä heikkenemisestä;
- d) onko operatiivinen riski kohonnut johtuen järjestelmästä, mukaan lukien tokenin perustana oleva hajautettu tilikirja ja mikä tahansa tokenin liikkeeseenlaskuun tai siirtoon käytettävä kaupankäyntialusta, markkinainfrastruktuuri tai maksujärjestelmä, tai muista kolmansista kryptovarapalvelun tarjoajista, kuten säilyttäjästä, joista tokenit ja/tai reserviomaisuus mahdollisesti ovat riippuvaisia.

5 artikla

Stressitestiohjelman laatiminen

1. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että niiden stressitestiohjelma on toteuttamiskelpoinen ja realistinen ja että stressitestit johtavat kaikilla hallintotasolla tietoon perustuvaan päätöksentekoon kaikista olemassa olevista ja mahdollisista riskeistä, joilla on olennainen vaikutus liikkeeseenlaskijan taloudelliseen tilanteeseen.
2. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on säännöllisesti tarkasteltava ja arvioitava stressitestiohjelmaansa määrittääkseen sen tuloksellisuuden, luotettavuuden ja soveltuvuuden asianomaisen liikkeeseenlaskijan ja liikkeeseen laskettujen tokenien riskiominaisuuksien osalta ja pidettävä ohjelma ajan tasalla. Arviointi on tehtävä vuosittain, ja siinä on otettava kaikilta osin huomioon ulkoiset ja sisäiset olosuhteet.

3. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on stressitestiohjelmaa laatiessaan otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) ohjelman tuloksellisuus sille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa;
- b) parannusten tarve;
- c) tunnistetut riskitekijät, skenaarioiden perustelut ja sisältö, mallioletukset ja tulosten herkkyyks näille oletuksille sekä asiantuntija-arvion rooli, jotta varmistetaan, että arviointiin liitetään luotettava analyysi;
- d) mallin suorituskyky, mukaan lukien sen suorituskyky otoksen ulkopuolisten tietojen osalta, kuten sellaisten tietojen osalta, joita ei ole käytetty mallin kehittämiseen;
- e) se, miten otetaan huomioon mahdolliset vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden väliset kielteisten vaikutusten kehät;
- f) se, että vakavaraisuuteen liittyvien stressitestien ja maksuvalmiuteen liittyvien stressitestien väliset mahdolliset yhteydet otetaan riittävällä tavalla huomioon;
- g) toimivaltaisilta viranomaisilta näiden valvojana toteuttamien tai muiden stressitestien yhteydessä saatu palaute;
- h) datainfrastruktuurin riittävyys (järjestelmien täytöntöönpano ja tietojen laatu);
- i) toimivan johdon ja ylimmän hallintoelimen asianmukainen osallistuminen;
- j) kaikki stressitestauksen tarkoituksen, tyypin ja tuloksen perusteella tehdyt oletukset, mukaan lukien liiketoimintaa ja/tai johtamista koskevat oletukset, sekä suunnitellut hallintotoimet, mukaan lukien arvio hallintotoimien toteutettavuudesta stressitilanteissa ja muuttuvassa liiketoimintaympäristössä;
- k) asiaan liittyvien asiakirjojen riittävyys ja läpinäkyvyys.

4. Stressitestiohjelma on dokumentoitava asianmukaisesti kaikenlaisien tehtyjen stressitestien osalta.

5. Stressitestiohjelmaa on arvioitava koko organisaatiossa, esimerkiksi riskinarviointikomitean ja sisäisten tarkastajien toimesta. Myös liiketoimintayksikköjen, jotka eivät vastaa ohjelman laadinnasta ja soveltamisesta, tai ulkopuolisten asiantuntijoiden on osallistuttava prosessin arviointiin erityisalojen asiantuntemuksensa mukaisesti.

6. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että sekä stressitesti-ohjelman laatimisen että stressitestiohjelman arvioinnin osalta on käyty tuloksellista vuoropuhelua, johon on osallistunut asiantuntijoita kaikilta liikkeeseenlaskijan liiketoiminta-alueilta, ja että liikkeeseenlaskijan toimiva johto ja ylin hallintoelin, joka vastaa myös ohjelman toteuttamisen seurannasta ja valvonnasta, on tarkastellut ohjelmaa ja sen päivityksiä asianmukaisesti.

6 artikla

Stressitestien tyypit

1. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on tehtävä vakavaraisuuteen liittyvä stressitesti ja likviditeettistressitesti.

2. Vakavaraisuuteen liittyvässä stressitestissä on otettava huomioon tiettyjen muutosten, kuten makro- tai mikrotaloudellisten skenaarioiden, vaikutukset omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan yleiseen pääoma-asemaan, mukaan lukien sen omien varojen vähimmäis- tai lisävaatimuksiin, ennakoimalla liikkeeseenlaskijan pääomavaroja ja -vaatimuksia, tuomalla esiin liikkeeseenlaskijan haavoittuvuuksia sekä arvioimalla sen kykyä kattaa tappioita ja vaikutuksia sen vakavaraisuusasemaan.

3. Likviditeettistressitestissä on otettava huomioon rahoitus- ja markkinariskin näkökulmasta tiettyjen muutosten, kuten makro- tai mikrotaloudellisten skenaarioiden, sekä häiriöiden vaikutukset omaisuusreservin likviditeettiin ja omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan yleiseen likviditeettiasemaan, mukaan lukien likviditeetin vähimmäis- tai lisävaatimuksiin.

4. Stressitestimenetelmien rakenteen, monimutkaisuuden ja yksityiskohtaisuuden on oltava asianmukaisia suhteessa omaisuusreferenssitokenin tai sähkörahatokenin luonteeseen, mukaan lukien lunastusoikeuksien luonne, laajuus ja koko sekä tokenin reserviomaisuuden monimutkaisuus, keskittyminen ja koostumus.

7 artikla

Eri stressitestien vähimmäistiheys

1. Vakavaraisuutta koskeva stressitesti on tehtävä vähintään neljännesvuosittain merkittävien omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden osalta ja puolivuositain muiden kuin merkittävien omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden osalta.

2. Likviditeettistressitesti on tehtävä vähintään kuukausittain kaikkien omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden osalta.

8 artikla

Stressitestien aikana sovellettavat sisäiset hallinnointijärjestelyt

1. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijan ylin hallintoelin hyväksyy liikkeeseenlaskijan stressitestiohjelman ja vastaa sen täytäntöönpanosta tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2023/1114 mukaisesti.

2. Stressitestiohjelmaan on sisällyttävä arvio siitä, onko ylimmän hallintoelimen jäsenillä kollektiivisesti riittävä osaaminen, taidot ja kokemus, jotta he voivat

- a) täysin ymmärtää stressitapahtumien vaikutuksen liikkeeseenlaskijan kokonaisriskiprofiiliin;
- b) varmistaa, että stressitestien suorittamista varten on osoitettu selkeät vastuut ja riittävät resurssit, kuten ammattitaitoiset henkilöresurssit ja tietotekniikkajärjestelmät;
- c) keskustella aktiivisesti stressitestaukseen osallistuvan henkilöstön ja sellaisten henkilöiden kanssa, joille stressitestaukseen liittyviä tehtäviä on ulkoistettu;
- d) haastaa keskeiset mallinusoletukset, skenaarioiden valinnan ja stressitestien perustana olevat yleiset oletukset;
- e) päättää tarvittavista hallintotoimista ja keskustella niistä toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

3. Stressitestiohjelma on laadittava siten, että stressitestit voidaan suorittaa liikkeeseenlaskijan asiaa koskevien sisäisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen mukaisesti.

4. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että kaikki stressitestiohjelman osatekijät, myös sen arviointi, dokumentoidaan asianmukaisesti sisäisissä toimintaperiaateissa ja menettelyissä ja niitä päivitetään säännöllisesti.

5. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että stressitestiohjelmaan sisältyy tehokas viestintä liiketoiminta-alueiden ja johdon eri tasojen välillä, jotta voidaan lisätä tietoisuutta, parantaa riskikulttuuria ja käydä keskusteluja olemassa olevista ja mahdollisista riskeistä sekä mahdollisista hallintotoimista.

6. Stressitestiohjelma on suunniteltava erottamattomaksi osaksi liikkeeseenlaskijan riskienhallintajärjestelmää. Stressitestit on suunniteltava tukemaan erilaisia liiketoimintapäätöksiä ja -prosesseja sekä strategista suunnittelua. Strategisissa päätöksissä on otettava huomioon stressitestauksessa havaitut puutteet, rajoitukset ja haavoittuvuudet.

7. Stressitestien tuloksia on käytettävä liikkeeseenlaskijan riskinottohalun ja riskirajojen määrittämisprosessissa ja suunnitteluvälineenä, kun määritetään uusien ja olemassa olevien liiketoimintastrategioiden tuloksellisuutta ja arvioidaan mahdollisia vaikutuksia omiin varoihin ja likviditeettiin.

9 artikla

Stressitestiohjelmien kannalta merkityksellinen datainfrastruktuuri

1. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että stressitestiohjelmaa tuetaan asianmukaisella ja avoimella datainfrastruktuurilla.
2. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että niiden datainfrastruktuurilla on valmiudet kattaa stressitestiohjelman laajat tietotarpeet ja että niillä on käytössä mekanismeja, joilla varmistetaan jatkuva ja tasalaatuinen kyky suorittaa stressitestejä ohjelman mukaisesti suunnitellulla tavalla.
3. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että datainfrastruktuuri mahdollistaa joustavuuden sekä asianmukaisen laadun ja valvonnan tason.
4. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että niiden datainfrastruktuuri on oikeasuhteinen niiden kokoon, monimutkaisuuteen sekä riski- ja liiketoimintaprofiiliin nähden ja että sen avulla voidaan tehdä stressitestejä, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit, joille laitos altistuu.
5. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on varmistettava, että niillä on riittävät henkilöresurssit, taloudelliset resurssit ja aineelliset resurssit datainfrastruktuurinsa, mukaan lukien tietotekniikkajärjestelmät, tehokkaan kehittämisen ja ylläpidon takaamiseksi.

10 artikla

Menetelmät, yhteiset vertailuparametrit ja oletusten uskottavuus

1. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on yksilöitävä seuraavat riskiluokat:
 - a) riskit, jotka kohdistuvat omaisuusreferenssitokenien tai sähkörahatokenien ja reserviomaisuuden arvoon, siirrettävyyteen, likviditeettiin, saatavuuteen tai vaihdettavuuteen;
 - b) riskit, jotka aiheutuvat omaisuusreferenssitokenin tai sähkörahatokenin perustana olevista järjestelmistä, mukaan lukien hajautettu tilikirja tai muu tokeniin liittyvä teknologia ja mikä tahansa tokenien liikkeeseenlaskuun tai siirtoon käytettävä kaupankäyntialusta, markkinainfrastruktuuri tai maksujärjestelmä;
 - c) riskit, jotka aiheutuvat sellaisten sopimusjärjestelyjen toteuttamisesta, joita asianomainen liikkeeseenlaskija on tehnyt muiden liikkeeseenlaskijoiden, kryptovarapalvelun tarjoajien, rahoituslaitosten tai muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa tokenien liikkeeseenlaskusta tai siirtämisestä taikka reserviomaisuuden perustamisesta, hoidosta, säilyttämisestä tai sijoittamisesta, mukaan lukien järjestelyt, joilla liikkeeseenlaskija ulkoistaa tehtävät.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimista varten omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on laadittava kullekin riskille riskiskenaario käyttäen 1 kohdassa tarkoitettuihin eri riskiluokkiin liittyviä aikaisempia skenaarioita ja/tai hypoteettisia skenaarioita.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut riskiskenaariot on määriteltävä tarkasti, ja niiden mahdolliset vaikutukset on pystyttävä mittaamaan.
4. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on erityisiä riskejä määrittäessään määritettävä vakavaraisuuteen liittyvään stressitestiin liittyvien riskitapahtumien osalta kolmen vuoden aikahorisontti, likviditeettistressitestin osalta enintään yhden vuoden aikahorisontti, riskinalainen omaisuusera ja tarkka kuvaus riskiskenaariosta.
5. Omaisuusreferenssitokenien ja sähkörahatokenien liikkeeseenlaskijoiden on määritettävä tai niillä on oltava likimääräiset arviot määritettyjen stressiskenaarioiden vakavuudesta ja uskottavuudesta sekä kyseisistä skenaarioista mahdollisesti aiheutuvista tappioista.

*11 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2024.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN
